

BARVE // 11. maj – 16. junij 2018 // LJUBLJANA

Številne svetlobne instalacije, objekti in projekcije, ki jih bo moč videti na ljubljanskih ulicah in trgih, ob tem pa še na dveh galerijskih postavitvah, tvorijo jedro tokratnega festivala svetlobe, ki letos obeležuje svojo dvanajsto izdajo. Če smo se lani s temo **SPOMINI** soočili z izzivi pomnjenja in spominjanja, se letos podajamo med bolj živopisne in barvitejše koordinate: tema letošnjega festivala so namreč **BARVE**. Slednje so neločljiv, celo opredeljujoč del svetlobe in s tem vsega, kar zmoremo videti – hkrati pa gre le za majhne razlike v frekvencah valovanja vidnega spektra svetlobe, ki jih naše oči in možgani pretvorijo v občutenje tistega, čemur pravimo barva ...

Vsebinsko vodilo festivala je tako posvečeno tematiziranju barv v kontekstu sodobne umetnosti. Izbrani projekti, med katerimi je veliko novih produkcij, raziskujejo bogato simboliko in izraznost barv, a tudi njihove optično-fizikalne značilnosti ter njihovo vlogo pri doseganju različnih vizualnih učinkov. Barve navsezadnje služijo tudi kot sistem označevanja in komunikacije; kot takšne niso pomemben element le v umetnosti, temveč tudi v vsakdanjem življenju. Pogosto vplivajo tako na gledalčevo percepcijo kot tudi na njegova čustvena stanja, in marsikdaj služijo kot svojevrstni orientir in vir informacij. Izbrani projekti tematizirajo naše različne odnose do barv in s tem vidnega nasploh: ob raziskovanju pomenov in človekovega dožemanja barvnega spektra se tako podajajo v igriva raziskovanja barvnih učinkov, s čimer nemalokrat ustvarjajo osupljive in estetsko zanimive ambientalne učinke.

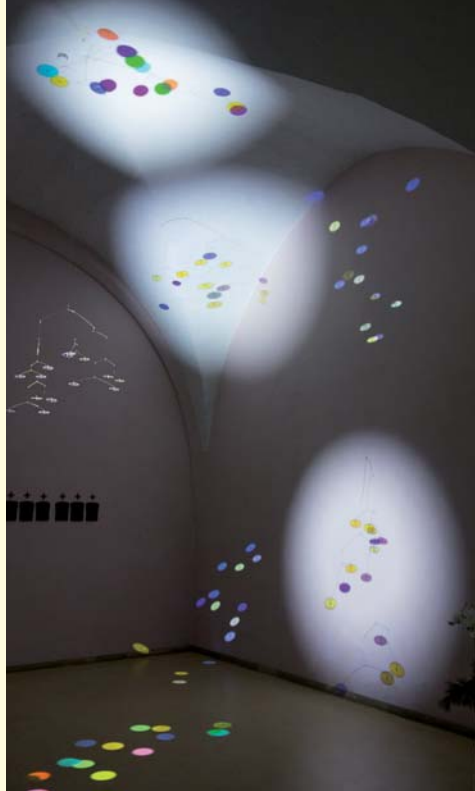
Festival ima tudi letos dvodelno zasnovo: poleg odprtja festivala, ko bodo na ogled projekti v galeriji **Vžigalica** in njeni okolici, se še en sklop festivalskih dogodkov že drugič zapored obeta tudi v **Paláci Cukrarna**. Poleg festivalskih dogodkov na **POLETNO MUZEJSKO NOČ** (16. 6.) letos s posebnim programom obeležujemo tudi prvi **MEDNARODNI DAN SVETLOBE** (16. 5.). Kot v preteklosti smo se tudi tokrat povezali z več ljubljanskimi izobraževalnimi ustanovami ter seveda s številnimi posamezniki, partnerji in koproducenti; ob tem smo v sklopu Laboratorija Svetlobne gverile pripravili tudi program delavnic. Eden izmed ciljev festivala je ustvarjati drugačno podobo mesta - tokrat ga bomo odeli v živahne barve in verjamemo, da nam bo ponovno uspelo ustvariti pomnljivo in vzburljivo umetniško manifestacijo, s katero bomo vnovič razgibali domišljijo prebivalcev in obiskovalcev Ljubljane.

YOKO SEYAMA: MELODY DOTS 14 – COLOUR / MELODIČNE TOČKE 14 – BARVA & SAIYAH #2

PETEK, 11. MAJ, OB 21.30, GALERIJA VŽIGALICA // ODPRTJE FESTIVALA

Instalaciji temeljita na uporabi t.i. dihroičnega stekla, ki prepušča oziroma odbija različne spektre svetlobe. Umetnica dosega z njim osupljive vizualne učinke: njena preprosta in vizualno prepričljiva dela prostor pretvarjajo v meditativne ambience, kjer se odvija neprekinjeni performans žive barvne tvarine. **MELODIČNE TOČKE 14 – BARVA** predstavljajo gibljivo skulpturo, katere osrednji element tvori več manjših steklenih barvnih diskov. Njihovo gibanje ustvarja abstraktno koreografijo, pospremljeno s kompozicijo skladatelja Dirka Haubricha. Ambientalna poslastica **SAIYAH #2** (na naslovnici) preobraža galerijo v gibko geometrično krajino, ustvarjeno s pomočjo večjih steklenih plošč in zrcal, kjer se živopisne ploskve levijo v svojevrstno manifestacijo barvnih harmonij.

YOKO SEYAMA (Tokio, 1980) je multimedijska umetnica in scenografka, specializirana za prostorske postavitve in ambientalno umetnost. Pri ustvarjanju s svetlobo raziskuje sodobne tehnološke elemente in naravne materiale. Kot scenografka sodeluje pri projektih sodobnega plesa in glasbe. Doštudirala je arhitekturo na Univerzi Musashino Art v Tokiu, podiplomski študij na interdisciplinarni smeri s področja znanosti in umetnosti pa zaključila na Kraljevi akademiji za umetnost v Haagu. Živi in dela v Berlinu. [Do 16. JUNJA.](#)

ALEKSANDRA STRATIMIROVIĆ & ATHANASSIOS DANILOF: COLOUR WHEELS / BARVNI KROGI

PETEK, 11. MAJ, OB 21.30, GALERIJA VŽIGALICA // ODPRTJE FESTIVALA

Niz treh objektov je zasnovan kot vizualni instrument, ki skuša s pomočjo barvnih aranžmajev gledalca popeljati h karseda neposredni izkušnji svetlobe in barve. Triptih ustvarja minimalistično intimno okolje, ki na gledalca učinkuje s svojo kromatičnostjo: posamičen objekt tvori več svetlobnih krogov, katerih ton, intenziteta in svetlost gradi meditativno vizualno izkušnjo. Projekt naglašja različne tonalne ubranosti in kontraste, s čimer gradi lastno barvno semantiko in se tako priklanja dolgi zgodovini znanstvenega raziskovanja barv in barvnih teorij. Projekt se je leta 2016 v Londonu na DARC Awards uvrstil na 2. mesto za najboljšo nizkoprorračunsko svetlobno zasnovo.

ALEKSANDRA STRATIMIROVIĆ je po diplomski na Fakulteti uporabnih umetnosti in oblikovanja v rodnem Beogradu študij nadaljevala na Univerzi za umetnost in obrt (Konstfack) ter na Kraljevem inštitutu za tehnologijo (KTH) v Stockholmu, kjer se je specializirala za oblikovanje svetlobe. Je avtorica več javnih svetlobnih postavitev. **ATHANASSIOS DANILOF** se je na magistrskem študiju na Built-Environment-University College v Londonu specializiral za svetlobo in osvetljevanje. Od 2004 deluje na področju svetlobnega oblikovanja v arhitekturi: do sedaj je realiziral številne odmevne in nagrajene projekte tako za zasebne kot za javne naročnike. Živi in dela v Atenah.

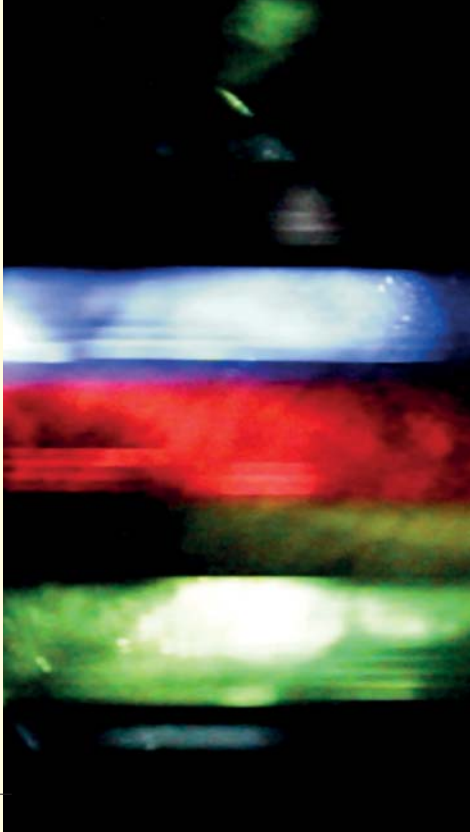
BOŠTJAN ČADEŽ: KOLORAMA

PETEK, 11. MAJ, OB 21.30, GALERIJA VŽIGALICA // ODPRTJE FESTIVALA

Gonilo **KOLORAME** se skriva v želji po totalni razgradnji digitalne podobe, kar Čadež dosega s pomočjo robustne mehanike. Osrednji gradnik postavitve je običajni DLP (Digital Light Processing) video projektor, katerega žarek je Čadež podvrgel visokofrekvenčni rotaciji, s čimer je digitalno podobo razpršil po prostoru. Ker naprava z DLP tehnologijo ne projicira vseh treh osnovnih barv hkrati, temveč pošilja na lečo zaporedje treh enobarvnih inačic iste podobe, se pred gledalcem izriše barvna struktura, ki predstavlja popolno izničenje vizualne koherence prvotne podobe. Projekt prevprašuje del naše vidne resničnosti, ki jo imamo že skoraj za samoumevno, hkrati pa nakazuje vlogo primarnih barv pri zasnovi katerekoli podobe.

BOŠTJAN ČADEŽ (Ljubljana, 1979) je študiral industrijsko oblikovanje na ALUO v Ljubljani. V zadnjih letih se kot intermedijski umetnik osredotoča predvsem na področje računalniške, v realnem času generirane in generativne grafike ter robotike, ki jih predstavlja v obliki performansov ter instalacij. Za svoja dela na področju oblikovalskih oziroma programerskih inovacij je prejel več uglednih nagrad in priznanj. V preteklosti je deloval tudi na področjih grafitov, ulične umetnosti in VJ-anja. Leta 2013 je prejel nagrado Zlata ptica v kategoriji intermedijske umetnosti. **Do 16. JUNJA.**

ODPIRALNI ČAS: TOREK-NEDELJA: 12.00-23.30. VSTOP BREZPLAČEN.

KURT LAURENZ THEINERT: MAGICAL COLOUR SPACE /
ČAROBNI BARVNI PROSTOR // PETEK, 11. MAJ, OB 21.30,
TRG FRANCOSKE REVOLUCIJE // DO 16. JUNIJA

Projekt nemškega umetnika Kurta Laurenza Theinerta, umeščen na trg pred galerijo Vžigalica, temelji na izzivanju in preseganju ustaljenega doživljanja barv. Projekt prinaša vizualno doživetje, ki ga je umetnik razvil s pomočjo barv in umetne svetlobe. Gledalec je v notranjosti barvne kulise priča optični iluziji, ki zaradi različnih jakosti osnovnih barv in ritmike njihove presvetljenosti učinkuje kot utripajoče gibanje ozkih barvnih pasov na stenah kulise. Svetlobni ambient ponuja nenehno izmikajočo se izkušnjo in tako zamaje ustaljeni način dojemanja naše okolice.

KURT LAURENZ THEINERT (Hannover, 1963) je večmedijski umetnik, osredotočen na abstraktno reduktivno estetiko, ki ga je v želji po dematerializaciji popeljala od klasične fotografije do raziskovanja svetlobe. Študiral je na Državni akademiji za upodabljajoče umetnosti v Stuttgartu in na Univerzi v Leicesteru. Leta 2011 je prejel nagrado MuVI3 za novomedijske umetnosti, dve leti zatem pa še nagrado Združenja vizualnih umetnikov dežele Baden-Württemberg. Živi in dela v Stuttgartu.

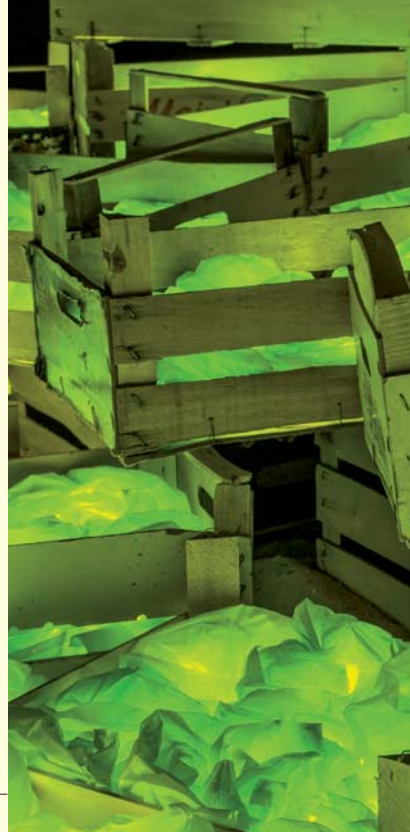
**MARO AVRABOU & DIMITRI XENAKIS: GMO:GREEN
MARVELLOUS OPULENCE / GSO: ČUDOVITO ZELENO OBILJE //
PETEK, 11. MAJ, OB 21.30, VRT OB KRIŽEVNIŠKI CERKVI // ODPRTJE FESTIVALA**

Projekt **GSO: ČUDOVITO ZELENO OBILJE** nadaljuje ustaljeno in prepoznavno ustvarjalno maniro francosko-grškega tandema: s pomočjo recikliranih kosov plastike sta avtorja tokrat izdelala serijo svetlobnih objektov, ki spominjajo na glave solate oziroma zelja. Poudarjena barva teh umetnih živil – objekti namreč v nočnem času dobesedno žarijo – s kančkom privoščljivega humorja aludira na problematiko masovne proizvodnje hrane in gensko spremenjenih rastlin, ki vse bolj ogrožajo tradicionalne načine pridelave živil. Živozelena barva se iz označevalca ekološke predelave spreminja v znak nenaravnega, umetnega; zdaj služi kot svarilo pred praksami, ki se ob skrbi za povečanje blaginje in oskrbovanosti s hrano podajajo na nevarno področje neznanega.

MARO AVRABOU (1960, Atene, Grčija) je oblikovalka luči pri gledaliških, plesnih in opernih predstavah, medtem ko **DIMITRI XENAKIS** (1964) deluje kot kipar, fotograf in kurator. Kot tandem, ki živi in deluje v Franciji, sta ustvarila številne projekte, ki s pomočjo svetlobe raziskujejo različne vidike odnosa do življenja. Njuno področje delovanja presega splošno sprejeto pojmovanje umetniške instalacije, saj teži k odkrivanju in raziskovanju novih aspektov urbane in naravne krajine. **Do 16. JUNIJA. VSE DNI: 21.30–23.30.**

GOSTOVANJE SOFINANCIRA FRANCOŠKI INŠTITUT V SLOVENIJI.

KOPRODUKCIJA: FESTIVAL LJUBLJANA. POSEBNA ZAHVALA: SNAGA LJUBLJANA

SREDNJA ŠOLA ZA OBLIKOVANJE IN FOTOGRAFIJO LJUBLJANA: DRUGI MI // PETEK, 11. MAJ, OB 21.30, KRIŽANKE ODPRTJE FESTIVALA

»Svet ni eden, svetov je več. V prostoru in času, med nami in v nas, so razpoke, v katere gledamo tokrat. Smo radovedni in vidimo. Poleg našega lastnega odseva je tam 'tisto drugo', tisto, kar je skrito ali še neodkrito. Je drugačno, skrivnostno, je čudno, je prijetno, je lepo in grozno, je nerazumljivo, z nami komunicira in nas opazuje. Mi smo tu in vse to smo mi.« /avtorji in avtorice/

SODELUJOČI DIJAKI IN DIJAKINJE SŠOF: Pika Basaj, Luka Blejec, Anže Jaklin, Klara Kracina, Alja Mlekuž, Hana Polak, Tia Skok in Hana Zadnikar.

MENTOR: **DAMIJAN KRACINA** (1970, Kobarid) je po študiju kiparstva na ALUO leta 1999 na isti akademiji zaključil še specialistični študij kiparstva in videa. Leta 1992 je bil soustanovitelj umetniške skupine Provokart, leta 2005 pa še Društva za domače raziskave. Je član kolektiva AKC Metelkova mesto. Ustvarja na področju kiparstva in večmedijske umetnosti. Od leta 2010 je profesor na SŠOF. Živi in ustvarja v Ljubljani.

Do 16. JUNIJA. Vse dni: 21.30-23.30

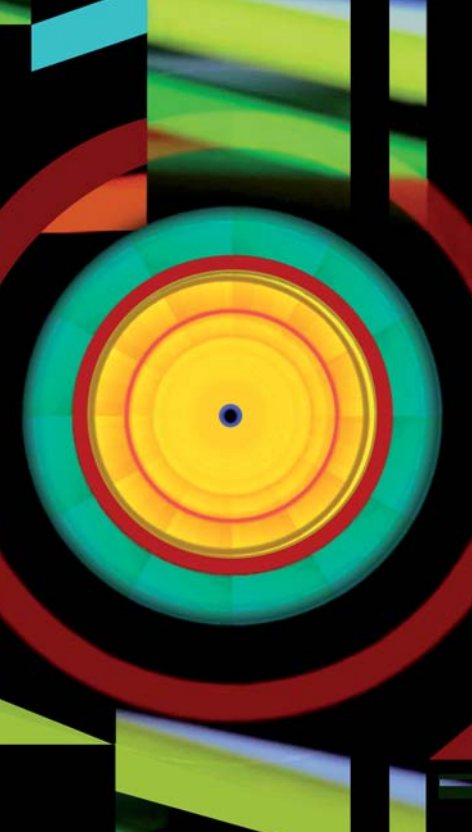
JAKA ŠIMENC & AKAŠA BOJIĆ & LUKA UMEK: SVETLOBNA NIT //
PETEK, 11. MAJ, OB 21.30, KRIŽEVNIŠKA SOTESKA // INTERVENCIJE ŠTUDENTOV:
24. IN 31. MAJ, 7. JUNIJ

Izjemno močan snop svetlobe, skoncentriran v osi, preči Križevniško sotesko. Bela svetlobna daljica, skupek vseh tonov barvnega spektra, začrtuje gledalčev aktivni prostor in definira njegov pogled, s čimer se na omenjeni mikrolokaciji ustvarja nova, dinamična svetlobna zgodba. Druga faza projekta, podnaslovljena **DIALOG**, je v domeni **ŠTUDENTOV FAKULTETE ZA ARHITEKTURO**, katerih znanje je Šimenc mojstril na delavnici. S svetlobno nitjo je namreč mogoče tudi manipulirati, pri čemer se z modifikacijo značilnosti svetlobe gradi tudi dialog z okolico. S pomočjo različnih pripomočkov in materialov se lahko svetlobni snop lomi, odbija, z odvzemanjem določenega barvnega spektra pa tudi obarva ... Z obdelavo svetlobnega snopa v rednih tedenskih presledkih bodo študentje tako ustvarjali različne svetlobne in barvne kompozicije v prostoru.

JAKA ŠIMENC (1973, Ljubljana) kot mojster svetlobe in scenograf sodeluje z mnogimi umetniki, režiserji, koreografi in umetniškimi skupinami. Kot avtor raziskuje različne oblike gledališča, kot sta gledališče brez igralca in sonorično gledališče. S svojim izvirnim ter inventivnim delom je pripomogel k afirmaciji svetlobnega oblikovanja na Slovenskem kot samostojne umetniške prakse. Deluje tudi na področju izobraževanja tehničnih in oblikovalskih poklicev v gledališču. **AKAŠA BOJIĆ** in **LUKA UMEK** sta vsestranska oblikovalca v kolektivu Komposter. Sodelujeta z najrazličnejšimi umetniki na področjih performansa, plesa, gledališča, filma in glasbe. **Do 16. JUNJA., 21.30-23.30.**

SODELUJOČI ŠTUDENTI IN ŠTUDENTKE:
ANDREJA BENEDEJČIČ, TINA BOŽAK,
NEŽA BRANKOVIČ, MATIC HLEDE, ZALA
KANC, ŽIVA KANDORFER, MATIC
KOMEL, EMILJA MESERKO IN NIK
ŠTRUBELJ

MARKO BATISTA: BARVE V GIBANJU

PETEK, 11. MAJ, OB 21.30, STAVBA ZRC SAZU NA GOSPOSKI ULICI //
ODPRTJE FESTIVALA // DO 16. MAJA

»BARVE V GIBANJU je interaktivni svetlobno-glasbeni projekt, ki udeležencu omogoča, da s pomočjo senzorjev in kontrolerjev na igriv način ustvarja svojevrstno zvočno in vizualno okolje. Interaktivnost predstavlja tako umetniški kot tehnološki izziv, saj občinstvo vpliva na gibljive vizualne podobe in soustvarja elektronsko zvočno krajino v realnem času. S tem projekt spodbuja gledalca, da naredi kvalitativni prestop od pasivnega uporabnika, ki zgolj posluša in gleda, k aktivnemu ustvarjalcu – a ne zgolj umetnosti, temveč tudi svojega življenja in družbe nasploh.« /Marko Batista/

MARKO BATISTA (1976, Ljubljana) je v Ljubljani živeči intermedijski umetnik, eksperimentator z zvokom, digitalno video sliko ter performer računalniško generiranih matric. Diplomiral je iz slikarstva na ljubljanski ALUO, nato pa zaključil še magistrski študij na Central Saint Martins v Londonu. Svoje delo je predstavil na več intermedijskih festivalih in galerijah tako doma kot v tujini.

Do 16. MAJA 2018, 21.30–23.30.

MATEJ BIZOVIČAR: RIBOGUNCI

PETEK, 11. MAJ, OB 21.30, SOTESKA // ODPRTJE FESTIVALA // DO 31. AVG.

Na vsebinski ravni lahko v projektu **RIBOGUNCI** zaznamo odmev aktualne begunske krize, pri čemer je umetnik kot simbol beguncev uporabil pisano jato rib, ki s svojo prostostjo in možnostjo prehajanja po svetovnih morjih predstavljajo njihovo nasprotje. Osrednji poudarek je kljub temu namenjen sami formi in barvi teh skrivnostnih bitij iz purpena: z izrazitim fantazijskim videzom teh organizmov želi avtor, ki svoje početje opisuje kot nekakšno trodimenzionalno gestualno slikarstvo, poudariti predvsem njihovo tujost, drugačnost. Med **RIBOGUNCI** se pojavljajo bitja različnih amorfnih oblik: karikirajo podobe iz raznih znanstvenofantastičnih filmov, ekspanzivne organizme, iz laboratorijev pobegle viruse ... S temi asociacijami nagovarjajo gledalca k razmisleku o lastnem prastrahu pred drugačnostjo.

MATEJ BIZOVIČAR (1969, Ljubljana) je študiral slikarstvo na ALUO v Ljubljani. Od leta 1993 ustvarja v ateljeju v AKC Metelkova mestu. Sodeloval je pri gledališču, na Radiu Študent, že preko 20 let je vpet v projekt Hostla Celica. Preživlja se tudi z opremljanjem lokalov, turističnih objektov in stanovanjskih prostorov. Izdeluje unikatno pohištvo in je nasploh predan delu z lesom. Na likovnem področju se ob slikarstvu ukvarja tudi s kiparstvom, prostorskimi postavitvami in mozaiki. **Do 31. 8., 21.30–23.30.**

A:PART: INTERKONEKTOR

PETEK, 11. MAJ, OB 21.30, NOVI TRG // ODPRTJE FESTIVALA

Kolektiv mlajših ustvarjalcev se podpisuje pod interaktivni svetlobni kubus, izdelan iz zavrženih računalniških komponent, vezij in vsakovrstnih električnih naprav. S pomočjo postopkov recikliranja in kolažiranja je tako nastala fantastična in distopična tehno skulptura, nekakšen monumentalen behemot, ki na svoji slikoviti zunanosti prikazuje pisano nabirko tehnoloških ostalin. Instalacija je opremljena z dinamično osvetljavo, ki jo s pomočjo stikal prižigajo gledalci, ter zvočniki: odvisno od angažmaja gledalcev ta nenavadni organizem spreminja svojo podobo in tako ustvarja osupljive svetlobne in zvočne učinke.

A:PART je kolektiv šestih mladih umetnikov, ki se navdušuje nad multidisciplinarnimi umetniškimi praksami. Kolektiv sestavljajo: VALENTINA ŠKOFIČ, NINA LANG, GREGOR KOCJANČIČ, HANA-UMA ZAGMAJSTER, PETER KALINSKI IN SELENA BENEDIK.

Do 16. JUNIJA 2018, 21.30–23.30

BILAL YILMAZ: BUTTERFLY / METULJ

PETEK, 11. MAJ, OB 21.30, ZVEZDA PARK // ODPRTJE FESTIVALA

Barve v živalskem svetu pogosto služijo komunikaciji: tovrstno 'oglaševanje' je za živali nemalokrat bistvenega pomena, tako denimo v smislu reprodukcije kot obrambe pred plenilci. Nova instalacija turškega umetnika Bilala Yilmaza se navdihuje pri tej osupljivi zmožnosti živih bitij in služi predvsem kot vaba za gledalca: gre za interaktivno gibljivo in zvočno skulpturo metulja, katerega gibanje, zvočna in barvna podoba so odvisni od publike v njeni neposredni bližini. Stiliziran objekt metulja je zamišljen kot osrednja točka v prostoru, ki s svojim gibanjem in barvno dinamiko vzbuja pozornost ljudi; kot trdi umetnik, je motiv metulja še toliko bolj pomenljiv, ker gre za starodaven simbol duše, utelešenje bistva slehernega živega bitja.

BILAL YILMAZ (1986, Soma, Turčija) deluje kot kipar in oblikovalec, ki se je do sedaj podpisal pod vrsto umetniških instalacij. Izšolal se je za informacijskega tehnika in programerja na univerzah Bogazici v Istanbulu ter Binghamton v ZDA, za tem pa je študij nadaljeval na Tehnični univerzi v Istanbulu, kjer je leta 2011 dokončal magisterij iz industrijskega produktnega oblikovanja. V zadnjem obdobju se vse intenzivneje ukvarja z umetniškimi projekti, predvsem instalacijami, kjer uporablja svoje bogato računalniško oziroma obrtniško znanje s področja oblikovanja. V zadnjih letih je tako realiziral vrsto postavitev, tako doma kot v tujini.

METKA MIKULETIČ & NUŠA JURKOVIČ: VZPOREDNI SVET // SREDA, 16. MAJ, OB 21.30, PLOŠČAD PRI CANKARJEVEM DOMU // MEDNARODNI DAN SVETLOBE // do 16. JUNIJA

Fasada Cankarjevega doma se spreminja v posebno barvno kuliso, kjer se ob sodelovanju publike vsak večer odvija svetlobna predstava. Gledalci s pomočjo vsakovrstnih motivov in form oblikujejo lastne vizualne pripovedi: tako nastaja gledališče obarvanih senc. Dodaten element postavitve tvorijo mimoidoči oziroma obiskovalci sami, ki se znajdejo med izvorom svetlobe in steno s projekcijami, ter tako instalaciji z lastnimi silhuetami dodajo moment živosti in nepredvidljivosti. Avtorici sta z **VZPOREDNIM SVETOM** skušali ustvariti bližnjico do neke druge dimenzije, do prostora, »kjer si lahko sami zarišemo svoje male svetove, kjer čas teče drugače, kjer je trenutek znosnejši, lepši, bolj barvit.«

METKA MIKULETIČ (1986) je arhitektka in oblikovalka unikatnega nakita. Zanimajo jo vsi vidiki ustvarjalnega procesa od besede, oblike do materialnosti. **NUŠA JURKOVIČ** (1987) je arhitektka, trenutno se ukvarja predvsem z oblikovanjem interjerjev. Na Svetlobni gverili sta prvič sodelovali že kot študentki Fakultete za arhitekturo leta 2011 s skupinsko instalacijo Zvok svetlobe.

Do 16. JUNIJA 2018, 21.30–23.30.

MOJCA ZLOKARNIK: MESTO IN BARVA

SREDA, 16. MAJ, OB 21.30, GLAVNA TRŽNICA, FASADA MAHROVE HIŠE //

MEDNARODNI DAN SVETLOBE // DO 25. MAJA

Mojca Zlokarnik je predvsem slikarka in grafičarka. Njena prepoznavna minimalistična likovna dela temeljijo na raziskovanju barvnih in tonalnih učinkov, na preudarjenem kombiniranju osnovnih likovnih prvin. Njena izrazito ploskovita in geometrična dela gledalca uvajajo v razkošje barv in dinamiko spreminjajočih se razmerij med njimi. Za njen tokratni projekt je značilen prehod iz statične v gibljivo sliko: izhodišče monumentalne projekcije so avtoričina slikarska in grafična dela, ki jih je pretvorila v dinamično video zanko. Kot pravi avtorica, se projekt navezuje na knjigo Nevidna mesta Itala Calvina, le da je v njenem primeru barva tisti osrednji element, ki sproža vživetja in doživetja.

MAG. MOJCA ZLOKARNIK (1969, Ljubljana) je akademska slikarka in grafičarka, izredna profesorica in urednica. Zaključila je dodiplomski (1993) in podiplomski (1995) študij slikarstva in magistrirala iz grafike (1998) na ALUO v Ljubljani. Med 2001 in 2015 je bila odgovorna urednica revije Likovne besede. Od 2009 je sourednica zbirke Ljubljana osebno, alternativni vodič. Od marca 2017 je predsednica DLUL. Leta 2016 je bila nominirana za QSPA, mednarodno nagrado, ki jo za dosežke na področju grafike podeljuje kraljica Sonja Norveška. **DO 25. MAJA, VSAK DAN 21.30-23.30.**

MARIJA JENKO: UPODOBITEV SVETLOBE

PONEDELJEK, 21. MAJ, OB 21.30, PALAČA CUKRARNA // DO 16. JUNIJA

»Materiali, izpostavljeni svetlobi, s svojo snovnostjo, z gostoto, strukturo, površino in volumnom vplivajo na pojavnost, barvo svetlobe in obratno: svetloba odkriva materiale in njihove strukture, ko se od njih odbija in proseva skozi. Če so materiali prevlečeni s termokromnim barvilom, ki izgine, ko ga segrejemo, še dodatno zaživijo. Vir toplote se preslika v svetlobo, saj jo zagledamo, ko material izgubi barvo. Različni viri toplote pustijo na različnih materialih različne sledi v obliki vzorcev – likovnih kompozicij. Ko toplota pojenjuje, se barvilo postopoma vrača, kot bi se material celil. Svetlobne komore, podobne velikanskim lampijonom, oddajajo ravno prav svetlobe, da presvetlijo spreminjajoče se termokromne vzorce na površini svojih prosojnih open, sicer nevidnih v temi. Izbočeni obrisi komor se razlikujejo zato, da bi vzpostavili dialog med seboj in s celotnim ambientom.« /Marija Jenko/

MARIJA JENKO (1961) je leta 1985 diplomirala iz arhitekture na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani. Leto kasneje je postala še diplomantka likovne umetnosti, nakar je zaključila še magisterij iz grafične umetnosti. Ustvarja na različnih umetniških področjih, še najraje na področju tekstilnega oblikovanja, za katerega se je specializirala na Univerzi za umetnost in oblikovanje Helsinki na Finskem. Njena grafična dela so v zbirkah Albertine na Dunaju in Muzeju moderne umetnosti v Parizu.

DO 16. JUNIJA; TOR.-NED.: 18.00–23.30

NATAN ESKU: PLANTASMA

PONEDELJEK, 21. MAJ, OB 21.30, PALAČA CUKRARNA // DO 16. JUNIJA

Natan Esku se s projektom **Plantasma** ponovno vrača k seriji živopisnih svetlobnih skulptur, ki so skozi leta nastajanja in dodelav pridobila lastno življenje, kar je posledica več faz recikliranja in vedno novih oblikovnih preobrazb. Miniaturni objekti, fantastične izrastline kiber vegetacije, postopoma mutirajo, spreminjajo svoje oblike in funkcije, in tako nenehno vstopajo v krogotoke novih uporab. Osnovni gradnik teh svetlobnih teles, ki jih pri življenju ohranja električna napetost štirih in pol voltov, je zavržena plastika, v kateri odmeva evolucija igrivih oblik, barv in pomenov.

NATAN ESKU (1973) se je po končani Srednji šoli za fotografijo in oblikovanje vpisal na ALUO v Ljubljani, smer vizualne komunikacije. Specializacijo iz ilustracije je vpisal na Akademiji v Budimpešti. Ob slikarstvu se ukvarja tudi s fotografijo, ilustracijo in oblikovanjem. Živi v Ljubljani.

KEIKO MIYAZAKI: DREAM CEMETERY / POKOPALIŠČE SANJ

PONEDELJEK, 21. MAJ, OB 21.30, PALAČA CUKRARNA // DO 16. JUNIJA

Projekt **Pokopališče sanj** izhaja iz stare japonske tradicije izdelovanja origamijev. Umetnica jo je oplemenitila s svojevrstno raziskavo: ljudi je pozvala, naj se spomnijo svojih sanj iz otroštva, te zapisala na origamije iz časopisnega papirja in jih potopila v kozarce z obarvano vodo. Keiko Miyazaki s projektom raziskuje meje intime posameznika, s pomočjo obujanja starih sanj iz otroštva pa skuša redefinirati tudi koncepte skrivnosti in tabujev. **Pokopališče sanj** v prostoru učinkuje kot nekakšna sodobna inačica kenotafa, živopisen monolit, ki sanje in spomine pretvarja v neštete barvne nianse.

KEIKO MIYAZAKI (1978, Ehime, Japonska) je zaključila dodiplomski in magistrski študij likovne umetnosti na Univerzi Northumbria v Angliji (2003). Po selitvi v Slovenijo je študij nadaljevala na ALUO v Ljubljani (2004) ter na akademiji v Krakovu na Poljskem (2005). Pri svojem delu odkriva nove vidike komunikacije s povezovanjem in vključevanjem svoje okolice. Je dobitnica Sakaide Art Grand Prix (1999), nagrade za video TV-oddaje Cosmos Cable (2005) in nagrade mesta Shikokuchuu za kulturni doprinos. Svoja dela od leta 1998 razstavlja v Sloveniji in tujini. Živi in ustvarja v Sloveniji.

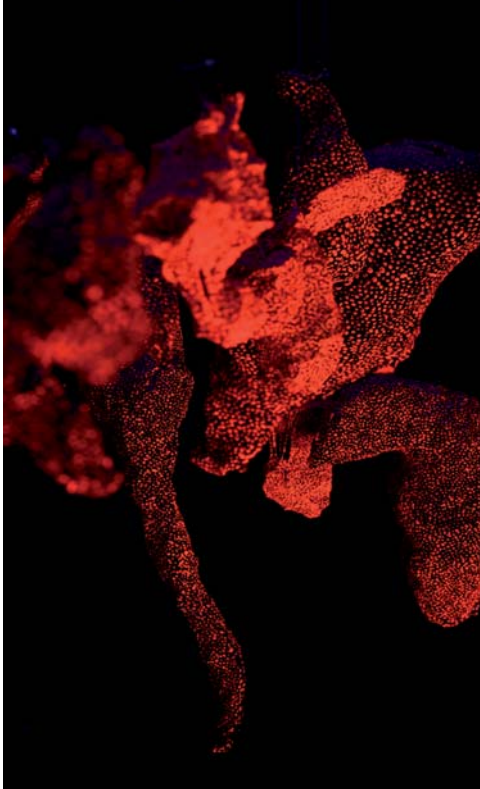
NATALIJA R. ČRNČEC & NINA ŠULIN: SOBITI

PONEDELJEK, 21. MAJ, OB 21.30, PALAČA CUKRARNA // DO 16. JUNIJA

Mariborski umetniki se po nekaj letih premora znova vračata na Svetlobno gverilo, tudi tokrat z markantno ambientalno kompozicijo, rezultatom dolgotrajnega in potrpežljivega ročnega dela. Kot pravita umetnici, je tokratna postavitev zastavljena kot izgradnja pojavnosti barve v njenem nastajanju, žarjenju in pojemanju. Sestavljena je iz množice ročno izdelanih in točkovno barvanih organskih form, nekakšnih zapredkov, ki s svojimi žarečimi lupinami poseljujejo zatemnjen prostor. **Sobiti** učinkujejo kot enovit organizem neznane barvne tvarine, kot sugestivna vizualna krajina, ki gledalca zapelje in ga dobesedno vsrka vase: ob igri zgoščevanja in približevanja skuša projekt tako zarisati presežno izkušnjo (so)bivanja, hkrati pa tudi (so)ustvarjanja. Pod eksperimentalno zvočno kuliso, ki spremlja postavitev, se podpisuje Andrej Hrvatin.

NATALIJA R. ČRNČEC se kot umetnica osredotoča na problematiko barve in svetlobe, ki ju tematizira v prostorskih postavitvah in slikarskih delih. **NINA ŠULIN** je samostojna ustvarjalka na področju gledališke kostumografije in scenografije, lutkovne umetnosti in ilustracije. **ANDREJ HRVATIN** je glasbenik, oblikovalec zvoka in producent, ki je soustvaril številna dela s področja jazz, etno in rock glasbe ter glasbo za plesne predstave. Ukvarja se tudi z radijsko produkcijo.

DO 16. JUNIJA; TOR.–NED.: 18.00–23.30. FOTO: MATJAŽ WENZEL/ MILIMETER STUDIO

MIRAN KREŠ: Z

PONEDELJEK, 21. MAJ, OB 21.30, PALAČA CUKRARNA // DO 16. JUNIJA

Minimalistično zastavljena kompozicija barvnih niti temelji na prepletu in raziskavi prvin, kot so črta, svetloba, barva in prostor; gre za delo, ki klasične slikarske elemente vzpostavlja v abstraktnem prostoru. Postavitev je tako poskus stvaritve tridimenzionalnega dela, ki na prvi pogled ustvarja videz ploskovite, dvodimenzionalne risbe, obenem pa gre pri delu tudi za odraz avtorjeve ambicije po ustvarjanju likovne forme, ki skuša s svojim poudarjeno analognim značajem (vrvice, pigmenti, luč) poustvariti digitalno okolje. Abstraktna prostorska kompozicija, ki zahteva od gledalca nekaj koncentracije in potrpežljivosti, prepriča s svojo reduktivno estetiko, usmerjeno k iskanju imaginarnega, neskončnega prostora, njegove globine in zračnosti.

MIRAN KREŠ (1973) je leta 1998 diplomiral iz slikarstva pri profesorju Zdenku Huzjanu na Oddelku za likovno pedagogiko Pedagoške fakultete v Ljubljani. Krešev medij so slike, grafike in instalacije; rdeča nit njegovih del pa so barva, svetloba in prostor oziroma psihološki učinek, ki ga imajo na opazovalca. Raziskuje likovne forme, katerih barve in oblike so vse bolj minimalistične, vendar intenzivne v svoji pojavnosti. Je avtor več samostojnih razstav doma in v tujini, sodeloval pa je tudi na številnih skupinskih projektih. Živi in ustvarja v Ljubljani.

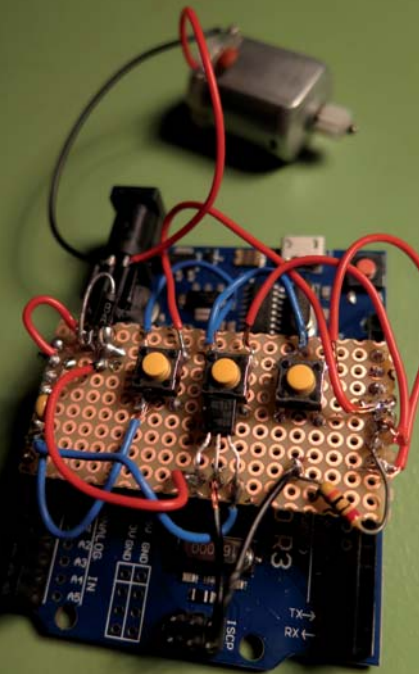
ERIK MÁTRAI: GLORY CONE / STOŽEC SLAVE

PONEDELJEK, 21. MAJ, OB 21.30, PALAČA CUKRARNA // DO 16. JUNIJA

Madžarski umetnik se pri svojem izrazito multidisciplinarnem delu nemalokrat ozira k starejši umetnosti in tudi k sakralnim temam: a njegove parafraze nas nagovarjajo v izrazito sodobnem, z moderno tehnologijo zaznamovanem jeziku. Pri delu, s katerim se krstno predstavlja v Sloveniji, gre za objekt, sestavljen iz koščkov zrcal, ki ga osvetlujejo trije barvni reflektorji. Odsevi svetlobe ustvarjajo svojevrstno avratično polje okoli objekta, venec barvitih žarkov, ki ob mimohodu gledalcev in njihovih senc dobesedno oživijo. Pričujoče delo se navdihuje pri krščanskem motivu Svete Trojice, ki jo zastopajo tri barve. Mesta, kjer se vse tri barve prekrijejo in postanejo eno, se obarvajo v belo svetlobo, ki tako simbolizira zveličavno enost troedinega božanstva.

ERIK MÁTRAI (1977, Miskolc, Madžarska) je leta 2004 diplomiral iz slikarstva na Akademiji v Budimpešti, za tem pa na taisti ustanovi zaključil še doktorski študij. Kot umetnik pogosto dela z medijem svetlobe, pri čemer se osredotoča na avdio vizualne postavitve, zanima pa ga tudi svet visoke tehnologije in digitalnega. Je prejemnik več uglednih nagrad, štipendij in rezidenc; po raznih evropskih deželah je do sedaj realiziral večje število samostojnih razstav. Živi in dela v Budimpešti.

LABORATORIJ SVETLOBNE GVERILE // SERIJA OBJEKTOV & INSTALACIJ PONEDELJEK, 21. MAJ, OB 21.30, PALAČA CUKRARNA // DO 16. JUNIJA

V sklopu Laboratorija Svetlobne gverile, posvečenega izobraževanju, je v letošnjem letu potekala delavnica, kjer so umetniki pridobivali znanje za realizacijo dinamičnih sistemov z različnimi analognimi in digitalnimi elektronskimi sklopi v povezavi z mikroročunalnikom ali brez njega. Udeleženci so v sodelovanju z mentorjema Branetom Ždralom in Lukom Frelihom razvijali lasten umetniški projekt in se tako na praktični ravni spoznali s problematiko izbire različnih tehničnih elementov in programskih orodij pri produkciji novega umetniškega dela.

MENTORJA: **BRANE ŽDRALO** (1963) je inženir elektrotehnike, zaposlen na Fakulteti za elektrotehniko. V umetniških projektih raziskuje možnosti reciklaže računalniških komponent in ostankov tiskarskih procesov v kombinaciji z različnimi elektronskimi vezji in svetlobnimi viri. Navdihujeta ga futurizem in znanstvena fantastika, v svojih raziskovanjih pa se loteva vprašanja časa, prostora, interaktivnosti in novih dimenzij. **LUKA FRELIH** (1974) je računalniški programer in umetnik, heker s posebno naklonjenostjo prostemu programju in snovalec spletnih strani. Je ustanovni član Ljubljanskega laboratorija za digitalne medije LJUDMILA, predsednik Društva Ljudmila in mreže M3C ter eden od avtorskih sodelavcev Ustvarjalne gmajne.

Izbrani umetniki, ki so sodelovali na delavnici Laboratorija Svetlobne gverile, svoja nova dela predstavljajo v sklopu razstave v Palači Cukrarna. **MARKO BATISTA IN BOŠTJAN ČAĐEŽ** se tokrat kot tandem podpisujeta pod projekt

CIRCUS AERONAUTICUS. Interaktivna kinetična instalacija izhaja iz znanstveno-fantastične legende o zemljanih, ki so se izgubili v gosti megli in se srečali s plovili nam neznanih bitij iz daljne galaksije. Projekt **MAJE BOJANIČ IN TISE NEŽE HERLEC** z naslovom **PRIBLIŽEVANJE** sestoji iz talnega reliefa, na katerem se v odvisnosti od gledalčeve prisotnosti odvija barvna koreografija, s čimer se manifestira nevidna povezava med umetniškim delom in publiko. **BRINA IVANETIČ IN EVA MLINARIČ** se predstavljata z delom **HOČEM TVOJE NEHOTENO:** pred gledalcem nastaja abstraktna slika, ki jo tvori preplet svetlobe, obarvanega agarja in kolonije bakterij. Gojišča slednjih so opremljena s senzorjem; ko se jih obiskovalec dotakne, hkrati okuži gojišče in ga osvetli. **CIVILA NERVOSUS NEŽE JURMAN** predstavlja samodelujoči aparat, ki izbira številke – ko izbere pravo, s pomočjo POS tiskalnika natisne risbo na temo (ne)produktivnosti. Projekt **MIRR || ŽIGE PALČARJA** sestoji iz postavitve gibljivih zrcal, ki se razgledujejo po okolici, odsevajo svoj prostor in opazovalce, ter tako ustvarjajo nove dimenzije in plasti prostora, s tem pa tudi lastnega interierja. **NOWHERE** umetnice **LINE RICE** je na fasado zgradbe umeščena svetlobna skulptura, del večmedijskega projekta v nastajanju **PRETAKANJE ČASA (TIME TRANSFUSION)**, v katerem se avtorica ukvarja z dojemanjem in uporabo časa v informacijski dobi. **PRIZMA MATEJA STUPICE** predstavlja svojevrstni galerijski parazit: niz nadzornih kamer se obrača za gledalcem in ga obstreljuje s svetlobo. Fotografija **ŠPELE ŠKULJ**, naslovljena **GOZD**, se poigrava z gledalčevo percepcijo ob spreminjanju barve podobe, **POLPREVDNIŠKI STEREOSKOP STAŠA VRENKA** pa je nosljiv objekt, ki preko metod elektrotehničnega brutalizma spaja lastnosti stereoskopa in VR očal.

AKADEMIJA ZA LIKOVNO UMETNOST IN OBLIKOVANJE: ODSOTNOST JE (PRISOTNA) SEDANJOST

PONEDELJEK, 21. MAJ, OB 21.30, PALAČA CUKRARNA // DO 16. JUNIJA

»Instalacija postavlja v jukstapozicijo spomine na pretekla življenja, ki so prehajala in naseljevala prostore Cukrarne in njene trenutne praznine. Plasti različnih materialov izraščajo iz notranje praznine in skozi igro tekstur, barv in svetlobe v zapuščen industrijski objekt ponovno vnašajo življenje.« /avtorji in avtorice/

SODELUJOČI ŠTUDENTI IN ŠTUDENTKE KIPARSTVA I. IN II. STOPNJE: **LINN ANDERSSON FRANEK, MAJA BOJANIČ, ROBERT BROK, DOROTEJA ERHATIČ, NIKA ERJAVEC IN SANDER VAN MECHELEN**

MENTOR: **ALEN OŽBOLT** (1966, Ptuj) je umetnik, raziskovalec, pisec, od leta 2006 tudi profesor za kiparstvo na ALUO. Med leti 1984–1995 je deloval v umetniški skupini Veš slikar svoj dolg (V.S.S.D.), nato pa samostojno. Realiziral je številne in raznovrstne umetniške projekte ter razstave doma in po svetu. Objavil je več vizualnih esejev, krajših besedil in nekaj daljših teoretskih tekstov o umetnosti, umetniških prostorih in pojavih.

VSAK DAN 21.30–23.30.

AKADEMIJA ZA LIKOVNO UMETNOST IN OBLIKOVANJE: SLADKE BARVE

PONEDELJEK, 21. MAJ, OB 21.30, POD FABIANIJEVIM MOSTOM OB PALAČI ČUKRARNA

PONOVITVE: ČET., 24. IN 31. MAJ, 7. JUNIJ IN SOB., 16. JUNIJ (21.30–23.30)

V sklopu **Laboratorija Svetlobne gverile** so se študentje in študentke Videa in novih medijev ljubljanske akademije tokrat spopadli z izzivi video mapiranja. Rezultati delavnice, ki je potekala pod mentorstvom avstrijskega kolektiva MO:YA VISUALS in Saše Sedlačka, so na ogled pod Fabianijevim mostom ob Palači Cukrarna. Ob odprtju razstave v Palači Cukrarna in kasnejših ponovitvah projekcij se obeta svojevrstna preobrazba hladne gmote funkcionalistične arhitekture: utilitarni javni prostor se spreminja v barvito prizorišče, ki mu vlada koreografija svetlobnih žarkov.

MENTORJI: Kolektiv **MO:YA VISUALS** so leta 2011 ustanovili vsestranski oblikovalci Werner Huber, Roland Mariacher in Attila Primus. Ustvarjalnost kolektiva temelji na inovativnem raziskovanju odnosov med prostorom, gledalcem in objektom. S pomočjo sodobnih digitalnih medijskih orodij ustvarjajo interaktivne instalacije in video mapiranja, s katerimi prečijo meje med virtualnim in realnim prostorom. **SAŠO SEDLAČEK** (1974, Ljubljana) je leta 2000 diplomiral iz kiparstva in videa na ljubljanski ALUO, kjer od 2015 kot izredni profesor predava na smeri videa in novih medijev. Kot umetnik je usmerjen izrazito multimedijsko in je prejemnik številnih nagrad (OHO, Vida 11, Spaport, Zogo Toy ...).

SLADKA SVETLOBA, SVETLOBNA GVERILA 2017

SODELUJOČI: NINA BAZNIK, BERNARDA
CONIČ, DOMEN DIMOVSKI, TRISTAN
DRAGAN, DALEA KOVAČEC, TIM
KROPIVŠEK, TIMOTEJ NADRAG, RADKA
SALINSKA, JULIA SINGER, MARKO
SLADIČ, LARA ŠTEFANČIČ, SANDRA
VAUPOTIČ IN AJDA ZUPAN

TINA MOZETIČ: ROGNIK

PONEDELJEK, 21. MAJ, OB 21.30, PALAČA CUKRARNA IN DRUGE LOKACIJE //

LOKACIJE: TRG OSVOBODILNE FRONTE, AMBROŽEV TRG, MALGAJEVA, BARJANSKA IN USNJARSKA; KRIŽIŠČI HRENOVA-KARLOVŠKA IN PRAŽAKOVA-DUNAJSKA.

»**ROGNIK** je svetlobni pripomoček za lažje kolesarjenje po mestu. Služi kot podaljšek pločnika in rešuje zagate previsokih robnikov na neprilagojenih kolesarskih površinah. Nastal je s 3D printerjem, za vidnost v temi ima vgrajene LED luči; zasnovan je tako, da kolesarjem ob prečkanju visokih robnikov ni potrebno stopiti s kolesa. Ob svoji uporabni vrednosti Rognik pokaže tudi na nasprotje med umetnim in naravnim okoljem, med človekom in mestom. Nakazuje situacijo, ko se posameznik znajde v tujem in neprijaznem okolju in intervenira vanj. Ideja za Rognik je bila izbrana na RogLabovem natečaju **MESTO ZA VSE**. Projekt je nastal v tromesečnem razvojnem procesu s podporo mentorjev TOMA PERA in STAŠA VRENKA (RogLab), CVETA KUNEŠEVIČA (Intri d.o.o.) in JANEZA BERTONCLJA (Ljubljanska kolesarska mreža).« /T. Mozetič/

TINA MOZETIČ (1991, Nova Gorica) je študentka grafičnega oblikovanja na 2. stopnji na ALUO v Ljubljani. Kot grafična oblikovalka je bila leta 2016 na Slovenskem oglaševalskem festivalu izbrana na tekmovanju Mladi kreativci z rešitvijo Blender, ki tematizira vključevanje mladih migrantov v slovenski prostor. Pri svojem delu raziskuje vloge grafičnega oblikovanja v javnem prostoru in vzpostavljanje interakcij okolice s svojimi uporabniki.

PRODUKCIJA: ROGLAB/MGML V OKVIRU PROJEKTA FABLABNET

FABLABNET JE FINANCIRAN IZ PROGRAMA INTERREG SREDNJA EVROPA.

ANDRÉ UERBA: BURN TIME / ČAS IZGOREVANJA

PETEK, 15. JUNIJ, OB 20.00, GLEDALIŠČE GLEJ // PLESNA PREDSTAVA

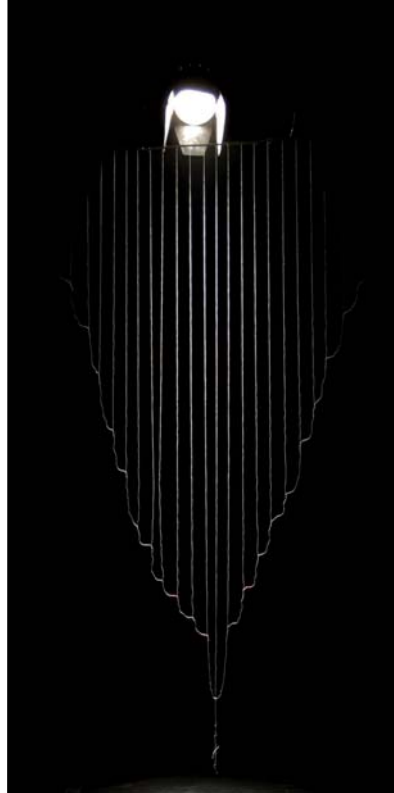
ČAS IZGOREVANJA je predstava za do 16 teles, pri kateri se koreografija razvije iz gibanja gorečih niti. Na stotine jih visi iz gradbenih odrov in pri tem ustvarjajo gosto strukturo. V sočasnem gorenju več bombažnih niti, ki deluje kot žarenje rdečkasto svetlečih se pik v temi, je nekaj hipnotičnega – barvite točke gorenja vzpostavljajo magičen, brezčasen prostor za subjektivne in notranje projekcije. Vzporedno s tem dogajanjem se pojavijo koreografska vprašanja: kakšna koreografija se lahko razvije iz odnosa med mehaniko in dinamiko posameznega giba? Kako se na ta zavestno izvedeni gib in na razpoloženje, ki ga ustvari, odzove telo? In kako gledalci? Tišina prostora, počasno vzpenjanje 'svetlobnih pik' – ki spominja na lebdenje kresnič – in nežni gibi plesalcev navidezno upočasnjujejo tempo ter na ta način postopoma vplivajo na to, kako se vede občinstvo. Ob nastopajočih na predstavi sodeluje še deset prostovoljcev, ki se bodo po avdiciji udeležili štiridnevne delavnice z avtorjem predstave.

ANDRÉ UERBA (1983, Lizbona) ustvarja tako participatorne kot solistične projekte na presečišču uprizoritvenih in vizualnih umetnosti. Od 2013 živi v Berlinu, kjer je na Univerzi umetnosti (UdK/HZT) zaključil dvoletni magistrski študij umetnosti, program Solo/ples/avtorstvo. Pred tem je študiral grafično oblikovanje na visoki šoli za umetnost in napredno fotografijo na lizbonskem Ar.Co.

KONCEPT, REŽIJA, INSTALACIJE, OBLIKOVANJE SVETLOBE IN ZVOKA: ANDRÉ UERBA

NASTOPAJO: LIZA ŠIMENC, KATARINA BARBARA KAVČIČ IN 10 IZVAJALCEV, IZBRANIH S POZIVOM.

PRODUKCIJA: SHORT.HOPE, KOPRODUKCIJA: PLESNI TEATER LJUBLJANA / FESTIVAL UKREP, WALK & TALK FESTIVAL (PT), GLEDALIŠČE GLEJ

ANDREJA DŽAKUŠIČ & KEIKO MIYAZAKI: RELEASE II / SPUŠČANJE II

SOBOTA, 16. JUNIJ, OB 21.30, ATRIJ ZRC, NOVI TRG // PERFORMANS

»Koncept performansa temelji na izkušnji umetnice kot ženske z lastnimi željami, strastmi in pričakovanji. Osnovno človekovo željo izražava z elementi, kot so svetloba, senca, barva, tekočina, zračne in materialne substance, zvok in glas. Tema je tu metafora za naše nezavedno in strah in je nasprotje svetlobi, ki je prisposoba zavestnega uma v svoji enosti in harmoniji. Svetloba vsebuje vse spektralne barve, ki se razkrivajo z eksperimentalnim projiciranjem svetlobe v različne tekočine. Barva je tako prisposoba za emocije, seksualnost in želje. V procesu ustvarjanja in izvajanja performansa iščeva načine za sproščanje najinega ega, želja in pričakovanj z namenom, da bi dosegli enost in harmonijo.«
/A. Džakušič & K. Miyazaki/

ANDREJA DŽAKUŠIČ je interdisciplinarna ustvarjalka sodobne umetnosti, performerka in pedagoginja. Diplomirala je na ALUO v Ljubljani, kjer je končala tudi magistrski študij. Izpopolnjevala se je na Vysoki Školi Vytvarnih Umeni v Bratislavi na Slovaškem in na Akademii Sztuk Pieknich v Krakovu na Poljskem. Ukvarja se predvsem z družbeno angažirano umetnostjo, umetnostjo v javnem prostoru in skupnostno umetnostjo. Je aktivna članica Društva likovnih umetnikov Celje, ob tem pa deluje v različnih kolektivih, kot so SIVA (skupaj s Simonom Macuhom in Ivo Tratnik), Javna branja, Ivan ... Živi in dela v Celju. **KEIKO MIYAZAKI** (glej str. 18).

**STRIP
CORE**
**FORUM
LJUBLJANA**

ATRIJZRC
NOVI TRG 2 | LJUBLJANA

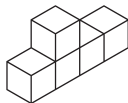
Glej

KREATORIJ

SŠ of

SREDNJA ŠOLA
ZA OBLIKOVANJE
IN FOTOGRAFIJO

PILOTNI PROJEKT
CENTRA ROG

Univerza v Ljubljani
Akademija za likovno umetnost
in oblikovanje

Univerza v Ljubljani
Fakulteta za arhitekturo

Vžigalica
Galerija | Gallery

mgle

ANA
DESETNICA

ZAVOD PROJEKT ATOL

cankarjev dom

Mestna občina
Ljubljana

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

JAVNA
RAZSVETLJAVA

Balassijev inštitut
Kulturni center Veleposlaništva Madžarske
Ljubljana

KOLOFON PRODUKCIJA: Strip Core/Forum Ljubljana (core@mail.ljudmila.org, 031 401 556) //PROGRAMSKI SELEKTORJI: Katerina Mirovič, Matjaž Brulc, Katja Somrak, Nika Perne //producenta: Tanja Skale, Marko Kociper //KAPETAN TEHNIČNE DIVIZIJE: Borut Čajnkó // divizija: Borut Bučinel, Tomo Hrovat, Marko Kociper, Miha Zupan, Matevž Ftičar, Neža Jurman, Omar Ismail, Aleksander Plut, Katja Štesl // ELEKTRO-VERZIJE: Anže Erjavec // ANIMATOR: Rok Kušlan // BESEDILA: Matjaž Brulc in navedeni avtorji // FOTO: DK, Borut Bučinel // VIDEO: Borut Bučinel // PREVOD: Bojan Albahari //JEZIKOVNI PREGLED: Bojana Vajt // RADJSKI JINGLE: Maček // Pridržujemo si pravico do spremembe programa in vsega ostalega. Če želite prejemati obvestila o našem programu, nam pišite na core@mail.ljudmila.org.

1. GALERIJA VŽIGALICA

YOKO SEYAMA, ALEKSANDRA STRATIMIROVIĆ &
ATHANASSIOS DANILOF, BOŠTJAN ČADEŽ

2. KRIŽANKE

SREDNJA ŠOLA ZA OBLIKOVANJE IN FOTOGRAFIJO

3. TRG FRANCOSKE REVOLUCIJE

KURT LAURENZ THEINERT

4. VRT PRI KRIŽEVNIŠKI CERKVI

MARO AVRABOU & DIMITRI XENAKIS

5. KRIŽEVNIŠKA SOTESKA

JAKA ŠIMENC & AKAŠA BOJIĆ & LUKA UMEK

INTERVENCIJE ŠTUDENTOV ARHITEKTURE: 24. IN 31. 5., 7. 6.

6. FASADA ZRC SAZU, GOSPOSKA ULICA [do 16. 5.; 21.30–23.30]

MARKO BATISTA

7. NOVI TRG

A:PART

8. PARK ZVEZDA

BILAL YILMAZ

9. SOTESKA [do 30. 8.]

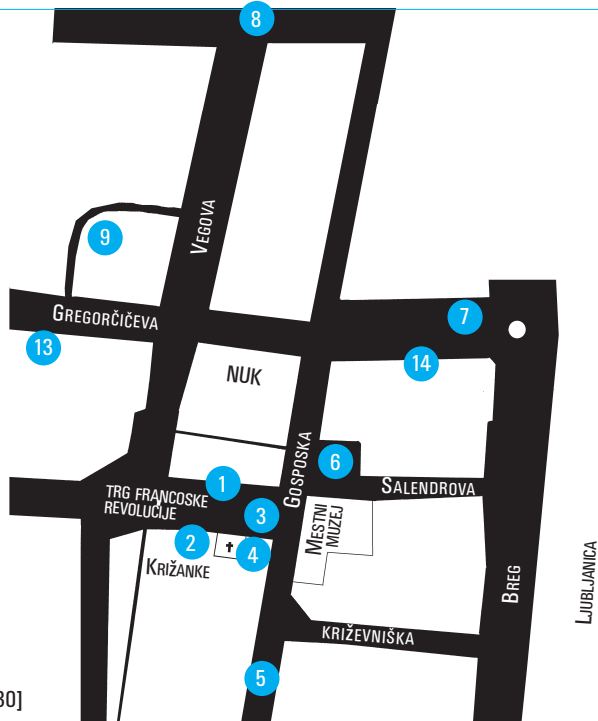
MATEJ BIZOVIČAR

10. PLOŠČAD PRI CANKARJEVEM DOMU [16. 5.–16. 6.]

METKA MIKULETIČ & NUŠA JURKOVIČ

11. GLAVNA TRŽNICA (MAHROVA HIŠA) [16.–25. 5.]

MOJCA ZLOKARNIK

12. PALAČA ČUKRARNA VEČ AVTORJEV [21. 5.–16. 6.]**13. GLEDALIŠČE GLEJ** ANDRÉ UERBA [15. 6. @ 20.00]**14. ATRIJ ZRC** ANDREJA DŽAKUŠIČ & KEIKO MIYAZAKI [16. 6. @ 21.30]

ODPRTJE FESTIVALA

petek, 11. maj 2018 @ 21.30 [do 16. 6.]

.**GALERIJA VŽIGALICA** // Yoko Seyama: MELODIČNE TOČKE 14 – BARVA & SAIYAH #2, Aleksandra Stratimirović & Athanassios Danilof: BARVNI KROGI in Boštjan Čadež: KOLORAMA

.**TRG FRANOSKE REVOLUCIJE** // Kurt Laurenz Theinert: ČAROBNI BARVNI PROSTOR

.**VRT PRI KRIŽEVNIŠKI CERKVI** // Maro Avrabou & Dimitri Xenakis: GSO: ČUDOVITO ZELENO OBILJE

.**KRIŽANKE** // Srednja šola za oblikovanje in fotografijo: DRUGI MI

.**KRIŽEVNIŠKA SOTESKA** // Jaka Šimenc & Akaša Bojić & Luka Umek: SVETLOBNA NIT [intervencije študentov arhitekture: 24. IN 31. 5., 7. 6.]

.**ZRC SAZU, GOSPOSKA ULICA** // Marko Batista: BARVE V GIBANJU [DO 16. 5.; 21.30–23.30]

.**SOTESKA** // Matej Bizovičar: RIBOGUNCI [DO 31. 8.]

.**NOVI TRG** // A:PART: INTERKONEKTOR

.**PARK ZVEZDA** // Bilal Yilmaz: METULJ

MEDNARODNI DAN SVETLOBE

sreda, 16. maj @ 21.30

.**PLOŠČAD PRI CANKARJEVEM DOMU** // Metka Mikuletič & Nuša Jurkovič: VZPOREDNI SVET [DO 16. 6.]

.**dr. Savčenko** – VODSTVO S KOLESI @ 22.00

.**GLAVNA TRŽNICA** // Mojca Zlokarnik: MESTO IN BARVA [DO 25. 5.]

CUKRARNA V BARVAH

ponedeljek, 21. maj @ 21.30 [do 16. 6.]

.**PALAČA CUKRARNA** // Marija Jenko: UPODOBITEV SVETLOBE, Natan Esku: PLANTASMA, Keiko Miyazaki: POKOPALIŠČE SANJ, Natalija R. Črnčec & Nina Šulin: SOBITI, Miran Kreš: Z IN Erik Mátrai: STOŽEC SLAVE

Laboratorij Svetlobne gverile: Marko Batista & Boštjan Čadež, Maja Bojanič & Tisa Neža Herlec, Lina Rica, Brina Ivanetič & Eva Mlinarič, Žiga Palčar, Neža Jurman, Matej Stupica, Špela Škulj, Staš Vrenko

.**FASADA CUKRARNE** // ALUO, smer Kiparstvo: ODSOTNOST JE (PRISOTNA) SEDANJOST

.**POD FABIANJEVIM MOSTOM** // ALUO, smer Video in novi mediji: SLADKE BARVE [PONOVITVE: 24. IN 31. MAJ, 7. JUNIJ; 21.30–23.30]

.**RAZLIČNE LOKACIJE** // Tina Mozetič: ROGNIK

+ VODSTVO S KOLESI po lokacijah Rognikov: petek, 25. maj @ 21.30, PALAČA CUKRARNA, vodi Ljubljanska kolesarska mreža

SVETLOBA V PLESU

petek, 15. junij @ 20.00

.**GLEDALIŠČE GLEJ** // André Uerba: ČAS IZGOREVANJA

POLETNA MUZEJSKA NOČ // sobota, 16. junij 2018

@ 21.30 **ATRIJ ZRC** // Andreja Džakušič & Keiko Miyazaki: SPUŠČANJE II

@ 21.30 **POD FABIANJEVIM MOSTOM** // ALUO, smer Video in novi mediji:

SLADKE BARVE

@ 22.00 **GALERIJA VŽIGALICA** // dr. Savčenko – VODSTVO S KOLESI